

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobce: **K. D.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2023, č.j. X

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2023, č. II. č.j. X (dále též „prvostupňové

rozhodnutí“). Rozhodnutím žalované ze dne 10. 7. 2023, č.j. I. č.j. X byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „ZDP“) zvýšen od 24. 1. 2023 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně pak činí 23 528 Kč měsíčně. Prvostupňovým rozhodnutím žalované ze dne 10. 7. 2023, č. II č.j. X byl žalobci podle § 115 a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále též „ZOPSZ“) zúčtován část doplatku důchodu ve výši 25 056 Kč, který vznikl za období od 24. 1. 2023 do 11. 8. 2023 ve výši 86 666, s nenáležící částkou vyplaceného nemocenského za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 ve výši 25 056 Kč.

II. Žaloba

2. Žalobce především zrekapituloval průběh řízení a obsah jednotlivých rozhodnutí. Namítal, že žalovaná nebrala v potaz § 59 odst. 2 zák. č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále též „zákon o nemocenském pojištění“), podle něhož dočasná pracovní neschopnost končí třicátým dnem ode dne následujícího po dni, v němž byl pojištěnec uznán posudkem žalované invalidním. V posuzovaném případě byl posudek k invaliditě třetího stupně vyhotoven dne 31. 3. 2023, přičemž dočasná pracovní neschopnost byla ukončena ošetřující lékařkou dne 30. 4. 2023. Žalovaná se rovněž neřídí § 65 ZDP, který uvádí, že nemocenská se nevyplácí po dobu výplaty nemocenského, pokud vznik invalidity spadá do období dočasně pracovní neschopnosti. Žalovaná řádnému skutkovému stavu (dočasná pracovní neschopnost byla vystavena dne 4. 4. 2022) přiřazuje nesprávný § 28 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění. Podle tohoto ustanovení se nemocenská poživateli invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vyplácí po dobu nejvýše 70 kalendářních dnů, nejdéle do dne, již skončila doba zaměstnání. Žalovaná přitom nebere v potaz, že nemocenská se vyplácí od 15 kalendářního dne trvání dočasně pracovní neschopnosti, tj. invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byl žalobci přiznán dne 24. 1. 2023 a současně již od uvedeného data mu nenáleží nemocenská. Takový postup je protiprávní. V předmětných rozhodnutích žalovaná uvedla, že žalobci za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 mu bylo vyplaceno nemocenské ve výši 25 056 Kč, které mu nenáleží. Žalobci náleželo nemocenské od 19. 4. 2022, a to po dobu 70 kalendářních dnů, přičemž však § 28 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění nelze použít. Při pobírání nemocenského pak musí žalovaná postupovat v souladu s § 65 ZDP. Žalobce závěrem uvedl, že byl postupem žalované diskriminován, neboť nebyla respektována Evropská nařízení a Listina základních práv a svobod.

III. Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve vyjádření především uvedla, že předmětem sporu je posouzení toho, zda částka vyplaceného nemocenského pojištění za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 ve výši 25 056 Kč žalobci náležela či nikoliv, a zda tuto částku mohla žalovaný zúčtovat s odpovídající částí doplatku důchodu, který žalobci vznikl po přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně za období od 24. 1. 2023 do 11. 8. 2023 ve výši 86 666 Kč. Žalovaná dále uvedla, že při stanovení stupně invalidity musí být určeno

přesné datum vzniku invalidity. Tady pak nastupuje § 65 ZDP, podle něhož je nutné sledovat rozhodné datum vzniku invalidity pro možný souběh s výplatou nemocenských dávek, neboť ZDP současnou výplatu nemocenských dávek a dávek důchodového pojištění nepřipouští. V návaznosti na § 65 ZPD pak žalovaná správně aplikovala § 115 a odst. 3 ZOPSZ. Žalobce byl posudkem ze dne 31. 3. 2023 uznán invalidním ve třetím stupni invalidity, a to od 24. 1. 2023. Dočasná pracovní neschopnost mu tedy byla zastavena 30. 4. 2023, tj. zcela v souladu s § 59 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění. Je tedy zřejmé, že žalovaná respektovala § 59 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění, následně aplikovala § 65 odst. 1 ZDP a současně postupovala podle § 115 a odst. 3 ZOSP. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
5. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
6. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
7. Mezi účastníky je sporné, zda částka vyplaceného nemocenského pojištění za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 ve výši 25 056 Kč žalobci náleželo či nikoliv, a zda tuto částku mohla žalovaný zúčtovat s odpovídající částí doplatku důchodu, který žalobci vznikl po přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně za období od 24. 1. 2023 do 11. 8. 2023 ve výši 86 666 Kč.
8. V posuzovaném případě žalovaná rozhodnutím č. I, č.j. X ze dne 10. 7. 2023, podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 ZDP zvýšila žalobci od 24. 1. 2023 výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Rozhodnutím č. II, č.j. X ze dne 10. 7. 2023 pak zaúčtovala žalovaná podle ustanovení § 115 a odst. 3 ZOPSZ část doplatku důchodu ve výši 25 056 Kč, který vznikl za období od 24. 1. 2023 do 11. 8. 2023 ve výši 86 666 Kč, s náležející částkou vyplaceného nemocenského za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 ve výši 25 056 Kč. Žalobce byl uznán dočasně práce neschopným od 4. 4. 2022 do 30. 4. 2023. Nemocenské bylo žalobci vyplaceno do 28. 2. 2023.
9. Dle § 28 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, ve znění účinném pro přezkoumávanou věc, platí, že nemocenské se poživateli starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vyplácí od 15. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo od 15. kalendářního dne nařízené karantény po dobu nejvýše 70 kalendářních dnů, nejdéle však do dne, jímž skončila doba

zaměstnání, jde-li o zaměstnance, popřípadě skončilo pojištění, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou nebo o zahraničního zaměstnance; v období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013 se nemocenské poživatelům těchto důchodů vyplácí od 22. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo od 22. kalendářního dne nařízené karantény po dobu nejvýše 63 kalendářních dnů, nejdéle však do dne, jímž skončila doba zaměstnání, jde-li o zaměstnance, popřípadě skončilo pojištění, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou nebo o zahraničního zaměstnance.

10. Uvedené však neplatí pro případy, kdy je invalidní důchod přiznáván zpětně a invalidita zasahuje do období již nastalé dočasné pracovní neschopnosti. Podle § 65 odst. 1 ZDP totiž platí, že invalidní důchod se nevyplácí po dobu výplaty nemocenského a po dobu poskytování náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny anebo služebního příjmu nebo služebního platu (dále jen „náhrada mzdy“) v době dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, pokud den vzniku invalidity spadá do období dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, které jsou důvodem výplaty nemocenského nebo pobírání náhrady mzdy.
11. Podle § 115 a odst. 3 ZOPSZ byl-li přiznán starobní důchod nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně zpětně za dobu, za kterou bylo vypláceno nemocenské, zúčtuje se nemocenské vyplacené za dobu, za kterou podle zákona o nemocenském pojištění nenáleželo poživateli tohoto důchodu, s doplatkem tohoto důchodu. Pokud doplatek starobního důchodu nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nestačí na úhradu přeplatku na nemocenském nebo přeplatek z doplatku nebyl sražen, sráží se přeplatek, popřípadě zbytek přeplatku z pravidelných měsíčních splátek důchodu; při stanovení výše měsíční srážky se postupuje obdobně jako při výkonu rozhodnutí srážkami z důchodu. Podle věty první a druhé se postupuje i v případě, pokud přeplatek na nemocenském vznikl v důsledku zpětného zvýšení invalidního důchodu z důvodu zvýšení stupně invalidity.
12. V posuzovaném případě byl tedy žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně přiznán zpětně od data 24. 1. 2023, přičemž žalobci bylo současně za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 vyplaceno nemocenské. Souběh výplaty nemocenského pojištění a invalidního důchodu však nebyl možný. Bylo-li žalobci vyplaceno nemocenské i za dobu, kdy mu byl zpětně přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, pak za toto období, tj. od 24. 1. 2023 mu nemocenské nenáleželo, a tudíž žalovaná postupovala správně, pokud takto vyplacené nemocenské zaúčtovala s doplatkem invalidního důchodu. Žalobci za období od 24. 1. 2023 do dne 11. 8. 2023 vznikl nárok na výplatu invalidního důchodu v částce 86 666 Kč, přičemž však bylo zaúčtováno vyplacené nemocenské za období od 24. 1. 2023 do 28. 2. 2023 ve výši 25 066 Kč, které žalobci nenáleželo. Žalobci tak byla vyplacena část doplatku invalidního důchodu po zúčtování ve výši 61 610 Kč. Žalobce nebrojil proti případně nesprávně vypočtené výši invalidního důchodu či vyplaceného nemocenského.
13. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.

V. Náhrada nákladů řízení

14. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V Brně dne 30. dubna 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce